

کتیبه شزار در قندھار

درین روزها که بقندھار رفتم تشریف بزار مردم نامی افغان حاجی میر دیس با
را از ضروریات دانسته و مشرف گردیده روز دیگر در اثنای گردش بزار
دیگری مشهور به صرفی صاحب برخوردم که معلومات خود را در اطّراف آن
هوهزار لروم دیدم ذیلاً بطالعه قارئین محترم بر سازم:

هزار-اجی میر ویس خان

ذکر حالات این مردم نامی واقعه خار افغانستان که سوانحش بهم هموطنان
چون آفتاب روشن است و کتابه ادرن که حالات وی او شته شده حاجت تفصیل ندارد
نهایاً راجع بزار وی هر قوم میگردد:

این هزار بطرف قبله شهر قندھار تقریباً بفاصله سه میل واقع است با غصه
بزر گواریر گل واشجا رداشته اطراف بازچه بدیوارهای پخته سنگ و سمعه
احاطه و درین احاطه کشیده عالی بار قفاع تقریباً ^{پادشاهی} هتل به پخته کاری
بنا یافته خود هر قدر به سنگ رخlam سفید دارای سه مرتبه و صندوقه سنگی است
و در اطراف صندوقه چنین هر قوم:

۱- پیشو:

دامرقد دشاغای تور بالی پیشتوں او محرک دآزادی دپشتانه هر جوم حاجی
میر ویس خان نیکه هو تک دی چه برمیزی ای اه خپلی شادمنی هیمنی په هیرانه و دیستل
او پیشتانه ای له استیلا خیخه دمهجا وزینه آزاده کره اته کاله ای حکومت و کی او
یه کال د ۱۱۲۷ ه ق بوزربوه سره او او وه و پیشم کال قمری کی د هجرت وفات شوی
دی پخواهم خورا مناسب لوحه ای در لوده مگر به وخت د تجاوزات د اجاب
او جگرو لوحه ای ور که شوه په کال ۱۳۵۱ ه ق ۱۳۱۱ ه ش کی یه دریم کال
د سلطنت داعلی بحضرت پیشتوں محمدنا در شاه په توجه دشاغلی پیشتوں محمد گل خان

همه‌مندر ییس تنظیمه دقندهار په باد گار دحمیت از لورو خدمتوددی نشکنیانی
پشنون او شاغلی نیکه او دپاره داجیاء ملی افتخاراتو بیا دا هرقد نوی ودان
او تعمیر او احاطه ارت او بوده با غچه زرته ساز کره شوه او دا او حه در داست
بلدیه له خوا ولیکل شوه،

دنگ نونه به می هر هدوی چه پس له هرینی هی پس کور راسی هینه
۶ فارسی

مرقد راهرد بزر گ تاریخی هر ک آزادی افغان هر حوم حاجی میر و بیس خان
علیه الرحمه هر تک است که با هر دانگی افغانی خود متوجه اوزبین و هند افغان را
از وطن خود پدر کرد و افغان و افغانستان را از استبدال و تساطع آزاد کرده
و پس از هشت سال حکمران خود در ۱۳۴۷ هجری قمری رفاقت یافته گرچه لوحة
قیمت داری بر سر مرقدش موجود بود ولی در حین تجاویز احباب و محابات
مع الاسف تلف گردیده بود اینک در ۱۳۶۱ هشتر ۱۳۵۱ ه ق در سال سوم
سلطنت محمد نادر شاه افغان بتوجهات عج ای اشان مخدوم گل خان رئیس
تنظیمه قندهار بیاد گار حمیت و مردانگی ای
احیای افتخارات ملی ریاست بلدیه قندهار این مرقدان معظم را سر از نو
صورت مناسب تعمیر و احاطه اش و توسعه و اطراط آن با غچه تو تیب و آینه
لوحة را نصب نمود.

بر سر تربت ماچه بگذری همت خوا

که زیارتگه دان جهان خواهد بود (۱)

(۱) نگارنده رادرین کتبیه سه اعتراض است اول اینکه چرا بله و برا کلمه طب و برا کلام
آیه از آیات قرآن عظیم ایشان دران بست؟

دوم بعد از لفظ متعطیین کلمه (۱) متفضی عبارت مذکور است وندارد سوم در تمام
کتبیه، دلیل بیت تحریر شده که بیت مذکوره ای
خلاف که مصروع اول وی چنین است: * بر سر تربت ماچون گذری همت خواه
باشند بی پر داشتی ها و ندم دقت ای
که در حضنه «رازد چنین نگنده»، «خلیل»

هزار صوفی صاحب که یکی از اجله عرفای عصر خود بود.

این هزار واقع است در قرب شهر بشمال هنر قلعه شهر کهنه.

اصل احاطه هزار که دارای مسجد پخته کاری هزار و هزار و جدید است
فیاطراف آن قبرستانی احداث یافته تقریباً پنج جریب و سعت دارد
در وسط این احاطه احاطه دیگری که دیوارهایش بیش از یک فوت نیست
باخته فرش شده که تقریباً پنج بسوه خواهد بود درین هزاری است دارای
لوحة سنگ سیاه دلیل و پخته چهار کنجه بطول دو هتل که در هر چهار
طرفی نوشته می باشد.

دور هزار چهار طرف دیوار به باخته پخته و گچ ساخته شده و چهار طرفش
صورت پایه ایز از خشت پخته و گچ ترتیب یافته هر کدام پایه بطول تقریباً
سه متر.

سنگ هزار در فراز هر چار طرف خود به ترتیب کاره طبیجه
و آیات قرآنی هزار است غارت هندیجه آن که خط خیلی اعلایی استعلیق
است چنین همیا شد.

روشگاه علوم اسلامی و مطالعات فرهنگی

«هر قد هنور بر هان المحققین و قطب العرش بن خلیفه الہی و علامہ ناهتنا هی
اکبر مشائخ واعظم اولیا صوفی مجدد رسول قوم اسحق زی هند بن زی

ریاضات و کرامات او بسیار بود در اسرار و حقایق نظر ثاقب داشت در مقام

قرب غرفة محبت بود بیوسته قن را در مجاهده و دلرا در مشاهده داشت در
سیر الى الله بیرون نبی بود و در سیر من الله قدم بقدم شیخ بهاؤ الدین نقشبند
داشت و در حسن خلق و ادب عدیل در علوم شرعی فقهی اطیبه نداشت ترسی از
علماء و صلحاء استان او داشت که تحقیقات علوم شرعی و کتب علوم حقيقة
از اوی میگردند و صحبت او در تقرب الى الله و فرق از هاسوی افر تمام داشت
(و در حالت وجودی) جذبه قوی بظهور می آمد که بهمنی ازان مجدد بان
تابیه آخر عمر در همان سکر همیودند و بعضی بهمت وی اصحو و هوش می آمدند

ور حلت این مقصد در صبح دوشنبه سیزدهم شهریور ذی الحجه بوده در حا لشکه سن وی
پنجاه پنج و سنه هجری یکهزار دوصد و هشتاد و هفت بود.

نوشته شیر محمد عمل فیض محمد ولد محمد حسن ۱۴۸۷

شخصیت حاجی میر ویس خان نیکه بایلک ادمرد تاریخی و افتخا وی ها
چنانچه دواآ کفتیم حاجت بیان نیست زیرا «درجہان رو شفتر از دوز است
شرح حال او»

راجع به معرفی صاحب بازدازه که باید در اطراف او هم معاو مانی باشد
ضمون تعریف سنگ کافی است باضافه اوان شر و زن احساس نشد نادر تفھص
می بر آهدیم .

اما قید مضامین لواحی این هر دو حظیره را لازم دیدم و نشر نمودیم

محمد ابراهیم خلیل

الغیر

پروشکاو علوم اسلام و مطالعات فرنگی

